

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: Dorota Skibińska

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2018 roku

sprawy S. K., syna L. i A. z domu G., urodzonego dnia (...) w R.

oskarżonego o to, że: w dniu 30 kwietnia 2016 r. w miejscu bliżej nieustalonym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. I. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 202,69 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru dostarczenia butów N. R. R. miętowe, oferowanych do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) ogłoszenia nr ID (...)

tj. o czyn z art. 286§1 kk

I.oskarżonego S. K. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II.na mocy art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz A. I. kwoty 202 (dwustu dwóch) złotych 69 groszy;

III.na mocy art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności oskarżonego w dniach od 29 maja 2018 roku godzina 12:00 do 8 czerwca 2018 roku godzina 15:10 równoważne 11 (jedenastu) dniom kary pozbawienia wolności;

IV.na mocy art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków i 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

II K 617/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła S. K. o to, że w dniu 30 kwietnia 2016 roku w miejscu bliżej nie ustalonym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. I. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220,69 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru dostarczenia butów N. R. R. miętowe oferowanych do sprzedaży za pośrednictwem strony internetowej (...) ogłoszenia nr (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 30 kwietnia 2016 roku A. I. znalazł na portalu internetowym „ (...) ogłoszenie nr (...) oferujące do sprzedaży buty N. R. R. miętowe za kwotę 189,99 zł wystawione przez S. S. K., (...)-(...) C., ul. (...), nr (...), więc przyjął ofertę i wpłacił na podane konto za pośrednictwem (...) kwotę 189,99 zł wraz z kosztami przesyłki w kwocie 12,70 zł. Ponieważ zakupione buty nie zostały przesłane, A. I. zwrócił się do sprzedającego za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres „S.-S. @ gmail.com” i po miesiącu S. K. odpowiedział, że wyjaśni sprawę. Po pewnym czasie S. K. zadzwonił do A. I. z propozycją nowej oferty niższej o 25%, na co A. I. przystał, ale nie przesłał mu ostatecznie ani zakupionych butów ani wpłaconych pieniędzy. Poza tymi dwoma kontaktami S. K. nie odpowiadał na wezwania A. I. ani nie odbierał od niego telefonów, aż w końcu zlikwidował konto na Allegro. S. K. był już trzykrotnie karany w tym dwukrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu raz za przestępstwo przeciwko zdrowiu na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. S. K. ma wykształcenie zawodowe, jest mechanikiem samochodowym, a utrzymuje się z pracy w firmie zajmującej się montażem klimatyzacji, jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadka A. I. – k. 252v, 2-3, ponieważ są logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym tworząc jeden spójny stan faktyczny. Ponadto sąd obdarzył wiarą znajdujące się w aktach sprawy dowody w postaci: wydruku z poczty internetowej – k. 7-10, danych z (...) sp. z o.o. – k. 15-16, informacji z P4 sp. z o.o. – k. 32-34, 60, 62-63, wydruku z (...) k. 40, dokumentacji bankowej z (...) Bank (...) – k. 75-88, odpisów wyroków – k. 120-121, 143, danych z Krajowego Rejestru Karnego – k. 153-154, 230-231 i danych osobo poznawczych – k. 196, ponieważ dowody te zostały sporządzone w odpowiedniej formie oraz przez uprawnione do tego osoby, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony S. K. – k. 181-182 - przyznał się do winy i wyjaśnił, że dysponował przedmiotowymi butami i nie wie dlaczego nie wywiązał się ze zobowiązania.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucając oskarżonemu czyn stanowi przestępstwo z art. 286 § 1 kodeksu karnego, ponieważ oskarżony od początku oszukiwał pokrzywdzonego co do zamiaru wysłania butów, którymi jak sam twierdził dysponował i co przedstawił w swojej ofercie, co z kolei spowodowało, że pokrzywdzony wysłał na jego konto pieniądze i pomimo znacznego upływu czasu nie zostały mu zwrócone pomimo tego, że nie jest to duża kwota i z pewnością nie przekracza możliwości finansowych oskarżonego.

Wymierzając karę jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił trzykrotne skazanie oskarżonego za przestępstwa oraz duże nasilenie złej woli wyrażające się tym, że przez ponad dwa lata nie zdobył się by zwrócić pokrzywdzonemu kwotę 202,69 złotych, która nawet w jego trudnej sytuacji materialnej w przeciągu takiego czasu jest w zasięgu jego możliwości, a jako okoliczności łagodzące stosunkowo niedużą szkodę spowodowaną w mieniu pokrzywdzonego. Tak wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu i powinna spowodować, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 1, 10 k.p.k., w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym i w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.